

C u n s t

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

3 / 2012

M a a r t 2012

Redactioneel

Ik beloofde vorige maand iets te schrijven over de ontwikkelingen in het Kotterbos, maar die belofte moet ik breken. Er liggen wel plannen voor kunstwerken op die locaties, maar meer dan halve afspraken heb ik niet. Later! Wel weer een nieuwe casus uit de Archipelhof. Die belofte kan ik in ieder geval houden! Ik heb nu al materiaal genoeg om 20 edities van CUNST te vullen. In Galerie CUNST dit keer de wonderlijke werken van Alexandra Klein. In de rubriek 'Portretten' dit keer een interview met Myriam Weisz. Zij 'portretteert' weer heel anders dan Francis Kastermans liet zien in het vorige nummer. Ik had overigens wel verwacht dat een paar mensen me zouden benaderen met de vraag of Francis ook voor hun een portret zou willen maken, maar dat heeft niemand gedaan. Zouden Flevolandse bescheiden zijn? Ik ben in ieder geval zelf onbescheiden en heb een groots sprookje geschreven over het Almeerse Weerwater. Of is het wel een sprookje? Het is meer een verhaal waarin het verleden en de toekomst de hoofdrol spelen. En het eindigt met een goede raad: noteer 12-10-2012 en zorg dat je die dag elders bent. Over getallen gesproken: ik ben op 21-02-2012 50 jaar geworden. Die datum kun je ook van achteren naar voren lezen. Betekent dat dat ik 100 zal worden? En hoe zit het dan met 21-12-2012, volgens sommigen het einde van de wereld? Nee, het gaat om een doorstart: dan maken we een *begin* met de nieuwe wereld. Toevallig ook het thema van Natuurkunstpark dit jaar. Maar daarover in het volgende nummer.

Tot volgende maand!
Hein Walter

Inhoud

pag 3	De Archipelhof - Meneer Boucher
pag 4 t/m 17	Galerie CUNST, Alexandra Klein
pag 18	Nieuwe Poëzie - Aya Selman
pag 19/22	Woorden en foto's over expositie in Museum Nagele
pag 23	Gedichten: Ongevraagde antwoorden
pag 24/25	Kunst in de openbare ruimte
pag 26 /29	Geschilderde Portretten
pag 28 /31	Sprookje: Het Monster van het Weerwater
pag 32	Expositie Sonja Rosing
pag 33	Expositie Lbetho
pag 34/35	Werk in proces, Anita de Harde
pag 36	De Verbeelding Kamerkoor Lelystad Kamerkoor Zeewolde Atelier de Veste
pag 37	
pag 38	Agendatips
pag 39	Adressen

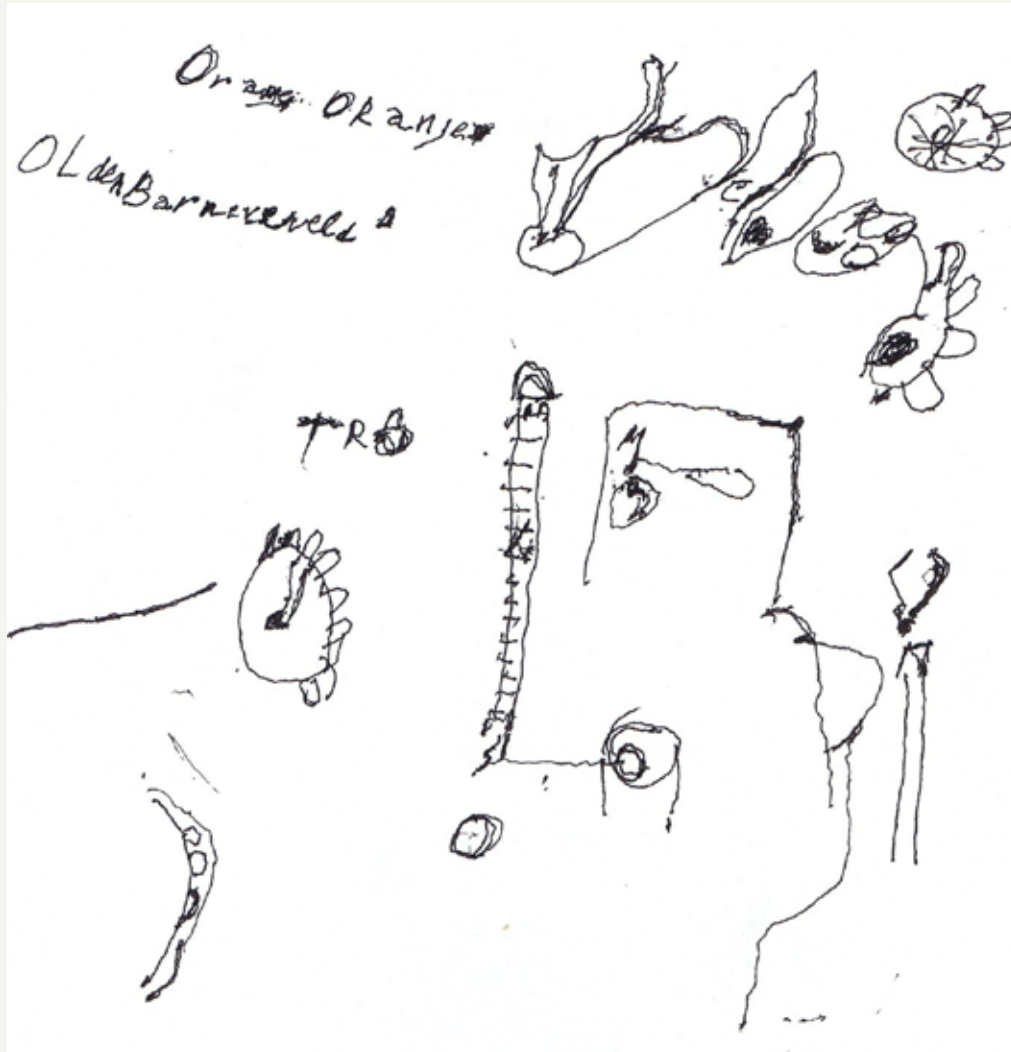
Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij.
Informatie over CUNST: 06 51924882

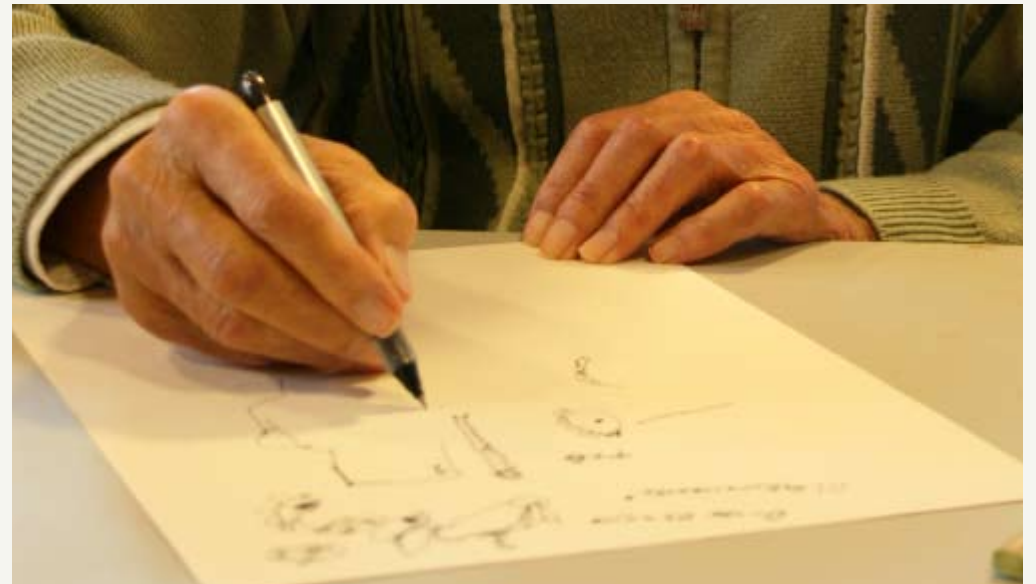
UIT HET ARCHIEF: Ko van Velsen aan het werk tijdens het KVF project 'Strippende Kunstenaars' 2008 - De Meerpaal in Dronten

De Archipelhof - meneer Boucher
 door Hein Walter

Mijnheer Boucher heeft als jongeling gevaren op *De Oranje* en later op *De Oldebarneveldt*. In de oorlogsjaren of erna, daar ben ik niet achter gekomen. Hij is twee weken geleden overleden. In januari heb ik een uur met hem gewerkt. Ik maakte daarna dit verslag:

Ik had gehoord van de verpleging dat hij graag vertelt over schepen en dat hij dan heel enthousiast kan worden. Ik vroeg hem of hij misschien zin heeft om een tekening te maken. *Nee, geen zin*. Maar als ik het toverwoord *De Oranje* uitspreek dan wil hij wel. Ik leid hem naar mijn atelier. Hij schuifelt en steunt op mijn arm - een hele toer. Hij gaat zitten. Ik vraag hem of hij *De Oranje* wil tekenen. Hij begint meteen. Langzaam en heel geconcentreerd gaat de pen over het papier. Soms zegt hij iets. Wat was uw werk? *De boel in de gaten houden*. Uit zijn stem klinkt zelfvertrouwen. Ik vraag hem of hij wel eens zeeziek was. *Nooit. Zeepoten, hè*. Ondertussen tekent hij. Ik vraag hem of hij de boeg kan tekenen. Daarna zijn kajuit, het stuur, het roer, de trap naar de machinekamer. Bij elke nieuwe opdracht begint hij weer te tekenen, een stukje verder op het papier. Zijn herinneringen lijken zijn hand feilloos te sturen, maar ik zie op het papier alleen rondjes en figuurtjes verschijnen. Meneer Boucher doet over elk vorm een paar minuten, zo traag beweegt zijn hand over het papier, toch komt langzaam maar zeker het hele schip in beeld. Het is geen tekening zoals wij gewend zijn, met een horizon en perspectief, maar een tekening als een verzameling herinneringen.

Alexandra Klein - *een geslaagd object zweeft tussen twee werelden in*

Na een aantal jaren als monteur werkzaam te zijn geweest, kwam ik tot de conclusie dat ik dingen wilde maken die nog niet gemaakt zijn.

Door een ander werkingsprincipe te hanteren dan dat ik uit mijn technische achtergrond gewoon was, realiseerde ik me dat er ook een zekere kracht kan ontstaan die geheel in de waarneming ligt. Als nuchtere polderbewoonster probeer ik dan ook het aardse te verbinden aan die visuele, voor mij een welhaast bovennatuurlijke kracht.

Mijn grootste inspiratiebron is de zoektocht naar waarheid en kennis van dingen, voornamelijk kosmologische vraagstukken, maar ook pseudo wetenschap, radiologie en mythologie. Daarnaast zijn de poëzie van een landschap, water, wind en licht terugkerende onderwerpen.

In het maken stel ik mij zelf steeds de vraag hoe ik eenheid kan scheppen binnen de vaak vluchtige thema's en tastbare materialen. Vragen die hun antwoord vinden in de formalistische uitwerking.

Ik maak apparaten die bovennatuurlijke zaken proberen te vangen en op te sluiten. Aangezien de vraagstukken dermate ongrijpbaar zijn, zie ik het verbeelden ervan als een oneindig werk.

Zoals nieuwe letters in een taal, zo hoop ik dat mijn beelden een toevoeging worden in het idioom van de 'voorwerpelijke' wereld. En dat ze mee de geschiedenis in gaan.

GALERIE CUNST

Alexandra Klein
www.alexandra.isklein.nl
hoedanigheid@yahoo.com
06 - 30626555

Genetische Manipulatie
foto analoge druk
30 x 45 cm
2005

De Oerknalmachine
Bricolage
30 x 24 x 19 cm
2008

Cadmus' dochter
Bricolage
60 x 20 x 2 cm
2008

De wetenschap van reconstructie d.m.v. opsporing, onderzoek, verklaring en conservering
Bricolage
45 x 12 x 2 cm
2008

Aerodynamica
Object
90 x 250 x 210 cm
2009

Zwanen
Installatie
100 x 100 cm
2009

Instrumens
Bricolage
50 x 40 x 25 cm
2010

Het Fenomeen
Bricolage
28 x 23 x 27 cm
2010

Fantoomarmmachine
Bricolage
35 x 30 x 40 cm
2010

De Annunaki
Bricolage
25 x 53 x 27 cm
2011

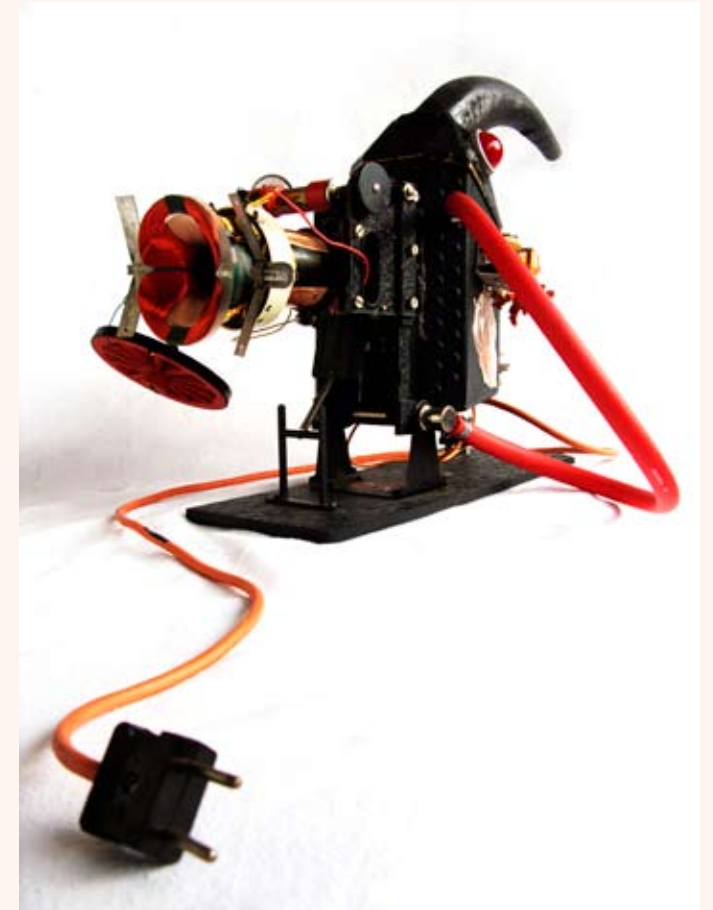
De Alchemist
Bricolage
200 x 210 x 150 cm
2010

Kees en Truus
Bricolage
190 x 120 x 40 cm
2011

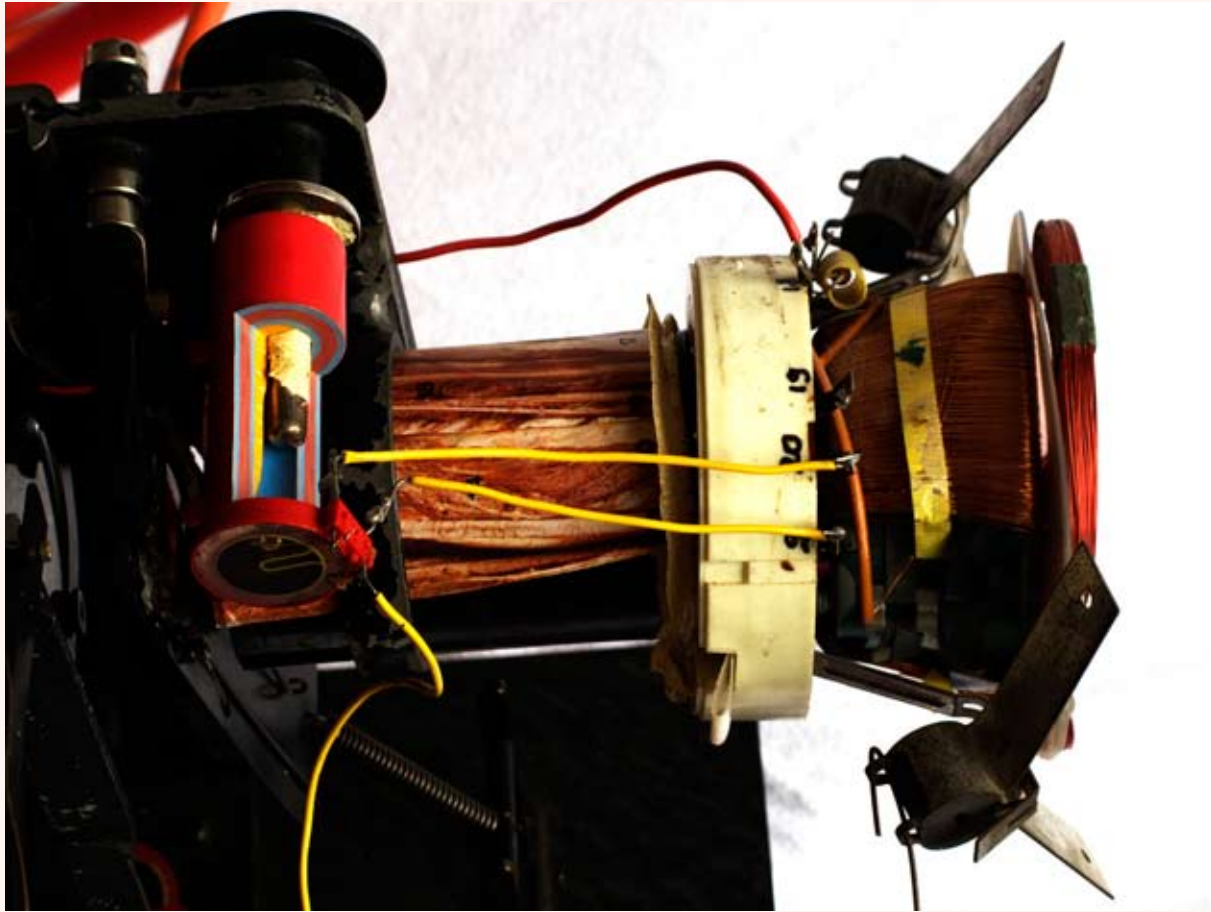

U.L.O. (Unidentified Living Object)
Bricolage
15 x 47 x 23 cm
2011

The Red Kachina
Bricolage
50 x 26 x 31 cm
2011

The Red Kachina (detail)

Mistige gevoelens,

slapeloze nachten ...

verplichtingen.

Achterliggende waarheid ...

zwart licht ongezien.

opgekropte inspiratie,

verdwaalde gedachte ...

onbewoonde wereld,

op zoek naar thuis ...

verlangen naar ongeschreven woorden

stille blik.

zwijgende omhelzing,

Verdrongen tranen,

onbegonnen dagen

en de heimwee is vandaag ...

AYA SELMAN
NIEUWE POËZIE

Ochtendblauw in glanzend licht

Geur van koffie, gedeelde tranen

een beetje oorlog, nieuwe toekomst

Flirtende jeugd, gedeelde dromen

lekkere taart als brok in de keel

Moment van emotie zo krampachtig verborgen

Ochtendblauw verdwenen in de mist

Afscheid van gebroken dromen

Aya Selman is geboren in 1993, in Libanon.

Ze woonde met haar moeder en haar 4 jongere broers en zusje in Tripoli. Haar vader - kunstenaar Raed Selman - was vastbesloten om naar Nederland te komen en via een jarenlang verblijf in Curaçao is dat ook gelukt. Vijf jaar geleden kon het gezin naar Nederland emigreren en voor het eerst woonde Aya toen met haar vader onder een dak.

Ze wonen in Almere. Aya doet bij ROC Flevoland de opleiding voor verpleegkunde en ze is van plan om haar ambities waar te maken: ze wil graag arts worden (cardioloog, de arts die zich bezig houdt met zaken van het hart - zoals zij zich nu in de poëzie haar hart volgt). Ze woont nu dus wel hier, maar haar hart klopt nog voor Libanon, ze heeft heimwee - dat is in haar gedichten goed te lezen.

Openingswoord bij de tentoonstelling Gebroken/verbonden uitgesproken op 5 februari. Werken van Mary Fontaine en Sigrid Hamelink in Museum Nagele - t/m 22 april 2012

door Tessa Haan

Goedemiddag,

Fijn dat u gekomen bent en de kou heeft getrotseerd. Het is bijzonder om de werken van Mary Fontaine hier in deze ruimte te ervaren.

Mary heeft mij gevraagd iets te vertellen over haar werk en dat doe ik graag. Ze vroeg mij om haar werk te plaatsen in een kunsthistorische context.

Nu moet ik dat kunnen als kunsthistoricus, maar hoe meer ik over haar werk na ging denken hoe moeilijker dat werd.

Natuurlijk zijn er kunsthistorische verbanden te leggen.

Ten eerste het materiaal: het gebruik van eierschalen is een mooie verwijzing naar tempera, naar een oude verfsoort, maar daar was het niet de schaal die werd gebruikt, maar het eigeel dat als bindmiddel diende.

Dan de vorm: Kan je het werk scharen onder assemblage kunst?

Mary werkt inderdaad met reliëf en haar werken zijn een mengvorm tussen schilderkunst en beeldhouwkunst.

Maar voor mij is dit een te plastische manier om haar werk ergens te plaatsen.

Iconografisch is er ook nog wel een mouw aan te passen.

Het ei was in de godsdiensten van het oude Nabije Oosten een symbool van de schepping, dat op den duur verbonden raakte met

de lentefeesten van herleving en wedergeboorte, en vandaar later met Pasen. Op veel stillelevens uit de 17e eeuw staan voorwerpen met een verborgen allegorische betekenis. Het ei duidt, in het bijzonder met een gebroken schaal, de opstanding van Christus aan.

Maar ik weet zeker dat Mary niet vanuit deze allegorische betekenis werkt. Alhoewel ze zich denk ik wel kan vinden in het oude Nabije Oosten.

U hoort het al, voor mij is de kunsthistorische manier niet voldoende om het werk van Mary te beschrijven.

Want voor mij gaat het werk van Mary niet zo zeer over het uiterlijk vertoon van kunst, maar des te meer over het leven. En het leven is nu eenmaal niet makkelijk in een context te plaatsen.

Daarvoor heb je rust en stilte nodig, een meditatief gevoel en dan nog gaat het om het moment, om het nu. Natuurlijk er is een verleden en een toekomst, maar het geheim van het leven draait om het vaak ongrijpbare nu.

En dat is precies wat Mary in haar werk doet.

Ze schildert met kalk, de eierschalen, het omhulsel van de toekomst, ze werkt van gebroken naar geheeld.

Voor mij representeert haar werk, ongeacht welke vorm ze volgt, altijd een spiraal. Het gaat vanuit de toekomst door naar het verleden en weer door naar de toekomst en zo verder, totdat er op het doek niets anders meer bestaat dan het nu, te midden van het allesomvattende ritme van het leven en de dood.

Om op dit punt uit te komen is opperste concentratie nodig,

Foto's door Hans Sibum

(de werken zijn vervoerd in beschermde kisten - die kisten beschermen ook het werk nu nog: misschien zullen niet alle bezoekers de drang om de kwetsbare eierschalen aan te raken kunnen onderdrukken. De kisten zorgen voor afstand.)

want anders dan bij verf, staat elk stukje kalk dat geplakt is, vast op het tabula rasa. Een directere metafoor voor het leven, kan ik u hier niet geven.

*Het ritme dat ontstaat in haar werk speelt met het licht.
Want haar werk kan niet zonder licht.*

Afhankelijk van waar je staat, of het ochtend is of avond, of de zon schijnt of niet. Het licht werkt altijd door op haar werk. Het zorgt voor stilte als je kijkt, maar soms ook voor chaos. Sterk afhankelijk van het nu waar in je je bevindt.

Maar het ritme van verbroken en verbonden blijft altijd bestaan. Ik kan eigenlijk alleen maar zeggen: Sta eens even goed bij haar werk stil, kijk goed, laat het gebroken wit op je inwerken, wordt misschien nog wat stiller en denk aan het nu. Morgen kan het werk van Mary Fontaine er weer heel anders uit zien.

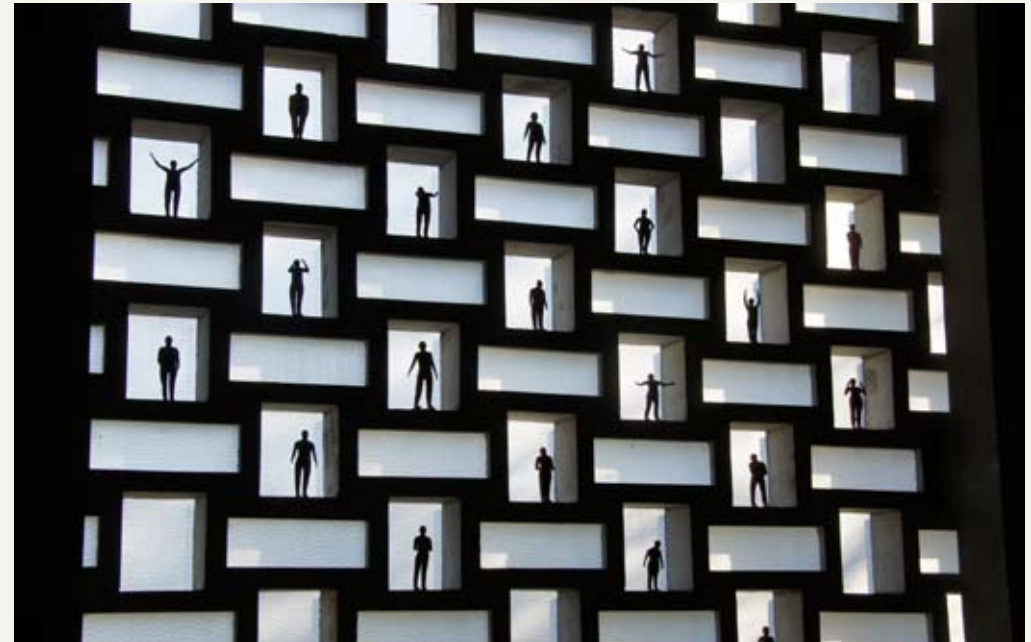
(In CUNST-Februari stond aangekondigd dat er op 31 maart 's ochtends om 06.30 uur een stilte happening zou plaatsvinden, maar dat gaat niet door)

Sigrid Hamelink over haar werk

Ik maak beelden en installaties voor binnen- en buitenruimten, waarbij de relatie met de omgeving een rol speelt. Ik werk voornamelijk met hout en klei, afgewisseld met o.a. staal, spiegels en touw. Eerder maakte ik grote buiteninstallaties voor o.a. het Oerolfestival en kunstmaand Ameland, die een relatie legden met de natuurlijke omgeving. De relatie met de locatie en de natuur is ook in museum Nagele een thema. Hier haal ik de natuur naar binnen. Uitgangspunten voor de expositie zijn de kracht van de natuur, de kwetsbaarheid van het lichaam en voortgang van de tijd. Het verschuiven van het licht en de beleving van het moment, spelen een belangrijke rol.

Ik laat mijn beelden opgaan in een stilgezette beweging. Takken van rood aardewerk hangen in de lucht. Een mens van roodgebakken klei staat tussen keramische bladeren en lijkt de takken op te willen vangen. De bladeren liggen onaangeroerd zonder dat ze zullen vergaan. De takken zullen nooit vallen. Een stilgezet moment waarin alles mogelijk lijkt en waarin het geheim van het leven gevat is. De spiegel waarin de reflectie van een kwetsbaar lichaam van keramiek te zien is, laat weten dat een mens deel uit maakt van de cyclus van de natuur. De vitaliteit van het leven. Groeien en vergaan. Maar alles blijft zoals het is en verandert alleen door lichtval en zo nu en dan een zuchtje wind.

Ook het zwevend wandelende meisje met een boom op haar hals en de stroom van visjes onder haar voeten is een verbeelding van tijd. Waarom heeft ze een boompje op haar nek in plaats van

een hoofd? Wellicht omdat dit dynamische sterke lichaampje een hoofd heeft dat meer op een boom lijkt. Het is misschien een droombeeld. Een bewustzijn van het ritme van de natuur en een besef dat alles wat stil lijkt, verandert. Gedachten kunnen groeien als een boom.

Er zitten twee figuren op de grond. Hun buitenkanten zijn omhulsels van klei, als van mummies. Het touw is een vitale stroom naar binnen en naar buiten, die chaos maar ook verbinding suggereert.

Er staart een kind in een gat. Verwonderd, verbijsterd? Het kind staat op zijn tenen. Tegelijk is zijn blik in het gat gericht. Een beeld vol tegenstrijdigheden. Dit gaat ook op voor het beeld met de bijl. Het hart waaruit een tak groeit.

Het beeld met de twee balancerende figuren op een bootje, noem ik het kompas. Het is een beeld dat zowel naar binnen als naar buiten gericht lijkt. Waar richt je je op als je de weg kwijt bent?

De beelden in het raam staren roerloos de ruimte in. Ze peilen de diepte, schatten de afstand, kijken wellicht verwachtingsvol of misschien bevreesd naar boven of beneden. De silhouetten vormen één voor één momenten. Met elkaar vormen ze één groot beeld. Elk moment werpt een ander licht op de figuren.

Op het dak staan twee stoelen. Ze dragen keramische vormen, die het midden houden tussen eieren en lichamen. Ze blijven de onaangeroerde stille getuigen van het verglijden van de wolken en het wisselend licht.

ONGEVRAAGDE ANTWOORDEN: *een gedicht als antwoord op een gedicht*

Eenzame nacht

Uw ogen waren er niet,
Uw stem was zo ver, zo ver,
Het was een avond zonder lied,
Nacht zonder ster.

De stilte was zo diep, zo groot,
Boven en onder en overal,
Dat iedere windeval
Moest brengen dood.

Mijn ziel was als een bloem naar u
Grootopen,
Weerloos als doodschaduw
Ze had beslopen...

Hoe heb ik wreed verstaan
in één stil even
De pijn van te vergaan
Uit dit schoon leven.

P.C. Boutens

Geduld

Je belofte in mijn hand,
een brief die me zegt, uitlegt,
dat je vertrouwt op onze band,
die blijft er echt.

Het is waar, ik voel het hier,
in buik en hart en heel mijn lijf,
zodat ik het geloven blijf,
we vinden een manier.

Je lieve woorden lachen me toe
van 't papier,
we weten nog niet hoe,
maar de deur staat op een kier.

Ze stellen me gerust,
ik sluit mijn ogen
en herinner me je kus,
je hebt nooit tegen me gelogen.

Hein Walter

KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE

Het beeld staat er weer! Het is een paar jaar weg geweest, het werd gerestaureerd. Van een afstand lijkt het een egaal materiaal, maar als je er vlak bij staat, dan zie je de manier waarop het is opgebouwd: met ringen van koperdraad: het beeld is omwikkeld met metaal.

De constructie van binnen is niet meer te zien.

Een paar jaar geleden, dus voor de restauratie, was het koperdraad naar beneden gezakt: het koper lag min of meer voor het grijpen. Toen zag je ook duidelijk de binnenkant. Helaas gebeurde het ook, dat grijpen. Dieven hebben het koper gestolen.

Nu staat het kunstwerk er weer, met camerabeveiliging, en weten de automobilisten op de A6 weer dat ze de Knardijk passeren.

Wie de titel van het beeld niet kent, zal in het kunstwerk een boom zien, een cipres, zoals ze in Italië op heuvels staan.

Wie de titel wel kent, en wat fantasie heeft, die ziet de gevallen engel Lucifer met zijn gifgroene tong Flevoland likken. Lucifer moet dan enorm zijn, als dit bijna tien meter hoge ding zijn tong is.

Toen het beeld in 2010 werd teruggeplaatst is er een Christelijke lobby geweest om de titel te veranderen. Ze wilden graag dat het werk voortaan 'De Tong' zou gaan heten. Het is niet gelukt.

Tong van Lucifer
Rudie van de Wint
1993
A6 - Knardijk
Staal, koper
4 x 9 meter

GESCHILDERDE PORTRETTE

Hein Walter in gesprek met Myriam Weisz (beeldend kunstenaar en docent tekenen en schilderen)

Als ik je portretten zie, dan vallen me als eerste de gezichtsuitdrukkingen op.

Gebruik je zelf de benaming 'portret' voor deze werken?

Kun je iets vertellen over de inhoudelijke kant?

De uitdrukking en de pose van de mens staan in mijn werk centraal. Ze geven de universele gevoelens van de mens weer. Verdriet, eenzaamheid, verwondering en plezier. Zelf noem ik het geen portretten maar koppen. De gevoelens van de mensen met de bijbehorende uitdrukkingen zijn de dragers van mijn werk. Je zou het kernen kunnen noemen. Ik probeer iets van het wezen van de mens weer te geven. Waarom zijn we hier? Waarom voelen we ons verlaten, alleen, vrolijk of kwaad? Voor mij zijn dit terugkerende onderwerpen die ook in mijn professionele beroepspraktijk aanleiding kunnen zijn voor mijn beeldend werk. Dezelfde thema's komen bijvoorbeeld ook terug in mijn landschappen.

Ik neem aan dat je foto's hebt gebruikt als voorbeeld of ter inspiratie.

Hoe maak je een keuze? Waar let je op?

Zijn het mensen die je kent?

Lijken ze ook; is gelijkenis belangrijk voor je?

Foto's, schetsen en de actuele media zijn mijn bronnen van inspiratie en informatie. Op de foto's staan vaak mensen die ik niet

ken. Ik speel eigenlijk met ze , ik laat dingen weg, voeg dingen toe of overdrijf bepaalde aspecten. Het gaat mij om een hele specifieke uitdrukking of om een bijzondere houding. Gelijkenis is niet belangrijk . In het geval dat ik een opdracht heb voor portret is dat natuurlijk anders.

Er zit weinig kleur in deze werken, vooral zwarten, grijsen, witten en roden.

Vaak vinden mensen kleurloze schilderijen somber. Hoe typeer jij de sfeer in deze werken?

Ik vind een beperkt palet interessanter. Met minder middelen kun je vaak meer uitdrukken. Het gaat mij om de kleurschakeringen. Het mengen in de echte grijsen zie ik als een uitdaging. Zelf zou ik zou mijn schilderijen zeker niet kleurloos noemen, maar ieder is vrij om dat te vinden. Ook de tekeningen zijn natuurlijk wat grijzig. Ook daar hou ik veel van. Veel Nederlandse schilders zijn natuurlijk beïnvloed door het grijze Nederlandse licht. Het draagt bij aan schilderkunst waarin veel kleuren worden doorvermengd. Of mensen mijn werk somber vinden, dat weet ik niet, dat mag natuurlijk. Beeldend werk dat in eerste instantie mooi of leuk lijkt...in die categorie past mijn werk niet. Ik hoop dat mijn werk zich pas in tweede instantie toont. Dat het zich niet direct prijsgeeft. Het is geen hapklare brok. Een goed beeldend werk heeft voor mij meerdere lagen. Onbenoemde, ondoorgroendelijke elementen in mijn werk kunnen de keuzes die wel helder zijn, versterken en aanvullen.

**Je werken hebben de sfeer van een schets behouden.
Hoe bepaal jij of een werk klaar is?**

De schilderijen en de tekeningen hebben inderdaad een schetsmatig karakter. Daar streef ik ook naar. Dat geeft naar mijn idee veel openheid. Letterlijk, in het materiaalgebruik maar ook in het spelen met de betekenis van een voorstelling. Een 'dichtgetimmerd' schilderij laat weinig over aan de verbeelding. Je kan dan niet doorfantaseren. Een werk is af als je het aan mijn ideeën voldoet. Als het op zichzelf komt te staan. Er komt een moment dat ik niets meer kan toevoegen, dan heeft het dat 'speciale' wat mijn schilderij nodig heeft. Tegenstellingen zijn heel belangrijk voor mij. In mijn schilderij zijn grote contrasten te zien tussen lijn en vlak, dik- en dun geschilderde partijen, vage en scherpe onderdelen. Dit is voor mij het spel tussen inhoud en vorm. Vaak is dit een hele worsteling. Soms is het schilderij in een middag af, soms staat het maanden op de ezel. Met zo weinig mogelijk middelen zo veel mogelijk vertellen. Dat wil ik graag terugzien in mijn werk.

**Weet je nog de eerste keer dat je zo'n portret maakte?
Kun je daar iets over vertellen?**

De eerste keer dat ik een dergelijk portret maakte, was naar aanleiding van de foto van een kind. Vooral de houding van het kind raakte mij. Het stond helemaal alleen in het beeld. Verlegen en zelfbewust tegelijk, zo kwam het kind op mij over. De blik van het kind was moeilijk te peilen. Er leek een wereld achter schuil te gaan. Dat intrigeerde me zeer. Als kind kun je soms heel alleen komen te staan. Misschien was er blijk van herkenning. Ik besepte dat hier voor mij een belangrijk thema in zat. Dat portret heb ik ook getekend en daarin werd de pose heel belangrijk. Ik heb het kind vager getekend met houtskool en krijt en de omgeving scherper en harder met inkt weergegeven. Mijn werk gaat over de mens, zijn omgeving en zijn tijd. Bij het schilderen heb ik bijna nooit een vastomlijnd idee. Meerdere gedachten zijn van invloed op het beeldend proces.

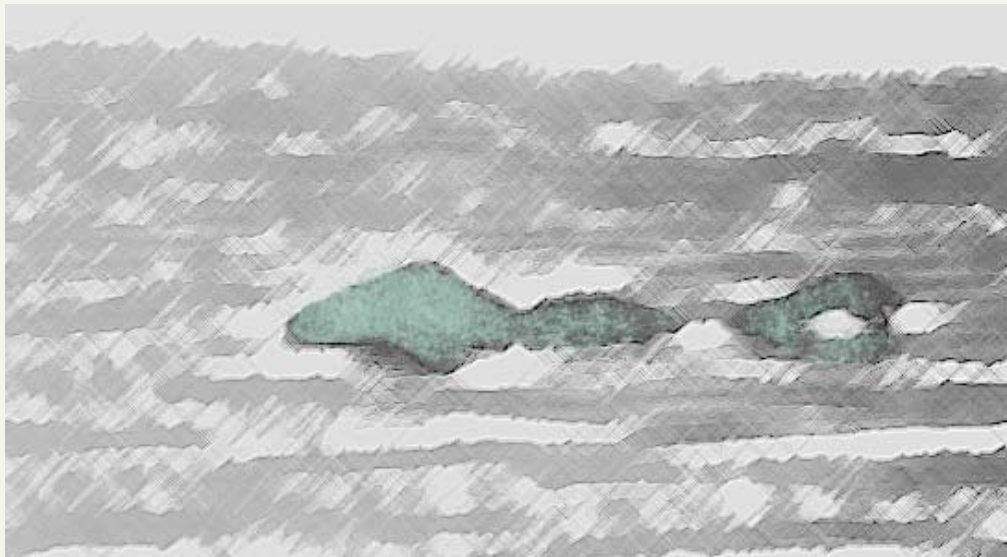
27

Het monster van het Weerwater

door Hein Walter

Bij het woord monster denken we snel aan wezens met scherpe klauwen, stalen kaken, groot en gevaarlijk, maar of het monster van het Weerwater aan die beschrijving voldoet? Er zijn eigenlijk alleen maar suggestieve foto's, onscherp en in het donker genomen. Daarnaast zijn er een heleboel verklaringen van *Unidentified Swimming Figures*, en wordt er regelmatig melding gemaakt van onverklaarbare verdwijningen van eenden en ganzen, maar veel van die ooggetuigenverslagen moeten toch echt sterke verhalen zijn. Er is geen hard bewijs dat er een monster van het *Weerwater* bestaat, laat staan dat we weten of het beest er eng uit ziet. Maar dat er rare dingen gebeuren in dat water, dat is zeker.

De naam van het water geeft natuurlijk wel een bodem voor zoiets als een monster. De vergelijking met een weerwolf is gauw gelegd. En vanuit die vergelijking zou je kunnen denken dat het water van aard verandert bij een bepaald weertype, storm bijvoorbeeld, maar misschien ook bij rustige volle maansnacht.

De naam Weerwater is vooral ingegeven door de geschiedenis: vroeger was het water en nu is daar opnieuw water. Wat de meeste mensen niet weten, is dat de locatie van het Weerwater gekozen is uit bouwtechnische overwegingen. Het Weerwater was het laagste punt van de drooggelegde Flevopolder, als het ware het afvoerputje van het gebied. En dat laagste en laatste gebied gaf problemen: hoe de pioniers en technici hun best deden om ook dat stuk droog te leggen, het lukte ze niet. Het water bleef daar water. Eigenlijk had dat water daarom geen Weerwater moeten heten, maar *Nogsteedswater*.

Het water won van de mens. Al het regenwater, rivierwater, de zilte en zoete onderstromen, alles stroomde uiteindelijk naar dat laagste punt en verdween op raadselachtige wijze in het putje. Raadselachtig, omdat de wijze heren niet snaptten wat er precies gebeurde. Ze konden het putje trouwens ook niet lokaliseren. Maar toen ze een keer vanuit een luchtballon het gebied hadden bekeken, toen was het kwartje gevallen. Ze zochten namelijk eerst naar een putje ter grootte van zandbak of zo, maar vanuit de hoogte begrepen ze dat de plek in feite een reusachtige put moest zijn. De klei onder het Weerwater moest, zo stelden ze, poreus zijn en dat zorgde ervoor dat het water voortdurend naar die plek toe stroomde. Als het ware een omgekeerde bron.

Maar toch hadden ze geen gelijk, want het gebied stroomde gek genoeg nooit leeg. Wat ze ook deden en probeerden en hoe hard er ook gepompt werd, er bleef altijd een laag water staan.

De wetenschappers gaven zich uiteindelijk gewonnen en maakte van dat gebied een meer, het Weerwater, en ze maakten van dat meer het centrum van de waterhuishouding – ze maakte spreekwoordelijk van de nood een deugd.

Afvoerputjes zijn niet de meest geliefde plaatsen in het huis. Het zijn verzamelplaatsen van haren en rotzooi en je steekt er liever niet je vingers in, want je weet nooit wat voor viezigheid je tegenkomt. En soms verdwijnen er in dat putje ook dingen die je liever niet was kwijtgeraakt.

Om het Weerwater te begrijpen, moeten we terug naar een gebeurtenis van lang geleden, naar de tijd dat het water nog een andere naam had. We moeten terug naar het jaar 1573, toen de naam van het water langzaam veranderde van Aelmere, Almare of Almere in *de Zuiderzee*.

In dat jaar vond de slag op de Zuiderzee plaats, de slag die de geschiedenis inging als het keerpunt in de Tachtigjarige oorlog, de lange oorlog tussen de Hollanders en de Spanjaarden. De Hollanders wonnen die slag.

De Slag op de Zuiderzee wordt ook wel genoemd naar de opperbevelhebber van de Spaanse vloot, *Maximiliaan de Hennin, heer van Bossu*.

Die bevelhebber was een slecht verliezer: hij vervloekte het gebied. Toen hij inzag dat hij de slag zou gaan verliezen, gooide hij zijn zakhorloge in het water en schreeuwde – in het Spaans natuurlijk – dat dit gebied 439 jaar vervloekt zou blijven.

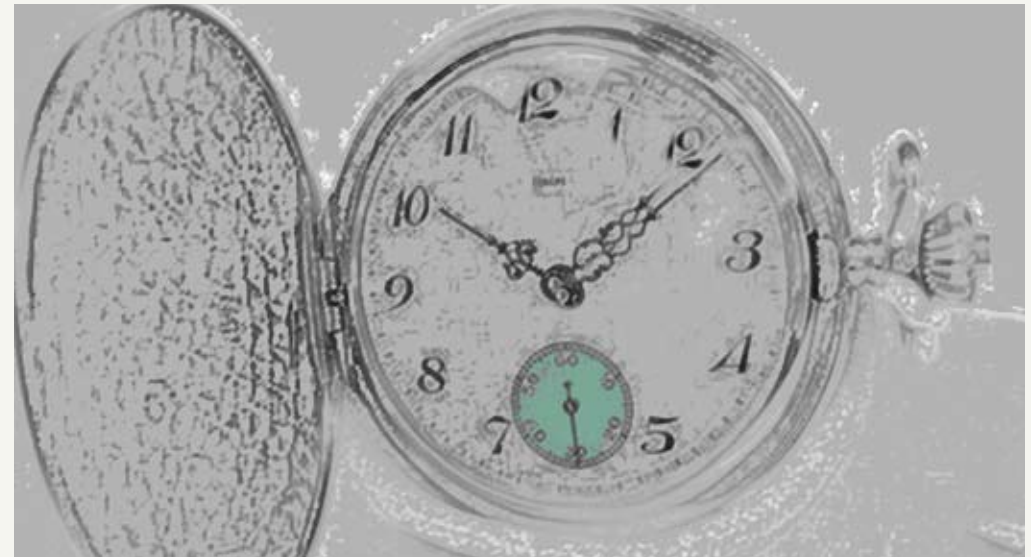
In onze beleving is 439 een willekeurig getal, maar in die dagen stond 439 bekend als het getal van de hel. In die tijd was 439 graden namelijk de hoogst meetbare temperatuur, net geen 440 graden.

Het zakhorloge raakte het water, zonk, dieper en dieper, totdat het op de bodem ten slotte uit het zicht verdween, voor eeuwen

opgeslokt. Voor de heer van Bossu ging het leven gewoon verder (hij stierf pas zes jaar later), maar anders was het voor de plaats waar het horloge in de bodem van *het Almere* was verdwenen. Heet werd het er niet, in die zin was het water geen hel geworden, maar de tijd was er stil komen te staan. Vissen werden er niet ouder, krabben en kreeften stierven niet. Alles wat levend en sterfelijk het gebied in zwom, kwam binnen de invloedssfeer van de vloek en werd, voor de duur van de vloek, onsterfelijk.

Als het vervloekte horloge op land terecht was gekomen, dan hadden ze dat ongetwijfeld opgemerkt: dan zouden de mensen daar niet sterven. Die plek zou dan waarschijnlijk een bedevaartsoord zijn geworden.

Voor wie niet nadenkt is het eeuwig leven een hemels geschenk, maar onsterfelijkheid betekent in feite dat de ontwikkeling is gestopt, een doodse situatie.

Hoe dan ook, daar op die plek, onder water, had geen mens het in de gaten.

Het Weerwater is inmiddels, na 438 jaar en een paar maanden, overvol geraakt met leven. U zult denken: dat kan toch niet, dan hadden we dat toch zeker wel gezien! Maar doordat er door de vloek twee verschillende tijdzones waren ontstaan, konden de mensen die buiten het gebied leefden de helse drukte van het tijdstiltegebied simpelweg niet waarnemen. Het is een wonder dat er in de meest recente tijd geen mensen verdwenen zijn, maar veel eenden en meerkoeten zijn wel zomaar plotsklaps uit het oog verdwenen. Die kwamen in de andere tijdzone terecht, maar geen mens zag het.

We konden de andere tijdzone niet zien, maar de laatste jaren, zo vlak voor het einde van de vloek, is de andere tijdzone meer en meer voelbaar geworden. Af en toe zien mensen schaduwen uit die andere tijdzone, die zone die inmiddels zo overvol en overvol is geraakt dat de beesten er als beesten tekeer gaan, ze schuren zelfs tegen de grenzen van de tijdzone aan.

Stop duizend kippen in een hok waar er honderd in kunnen en vermenigvuldig die ellende met duizend om een idee te krijgen van het plaatje. In overvolle legbatterijen zullen de kippen elkaar in zo'n situatie snel doodmaken, maar de dood kan in het Weerwater geen verlichting brengen, want de beesten kunnen er niet sterven.

Bloedende, stinkende, kale en ontschubde lijven, levende kadavers, opengereten buiken, uitpuilende ogen, gebroken snavels

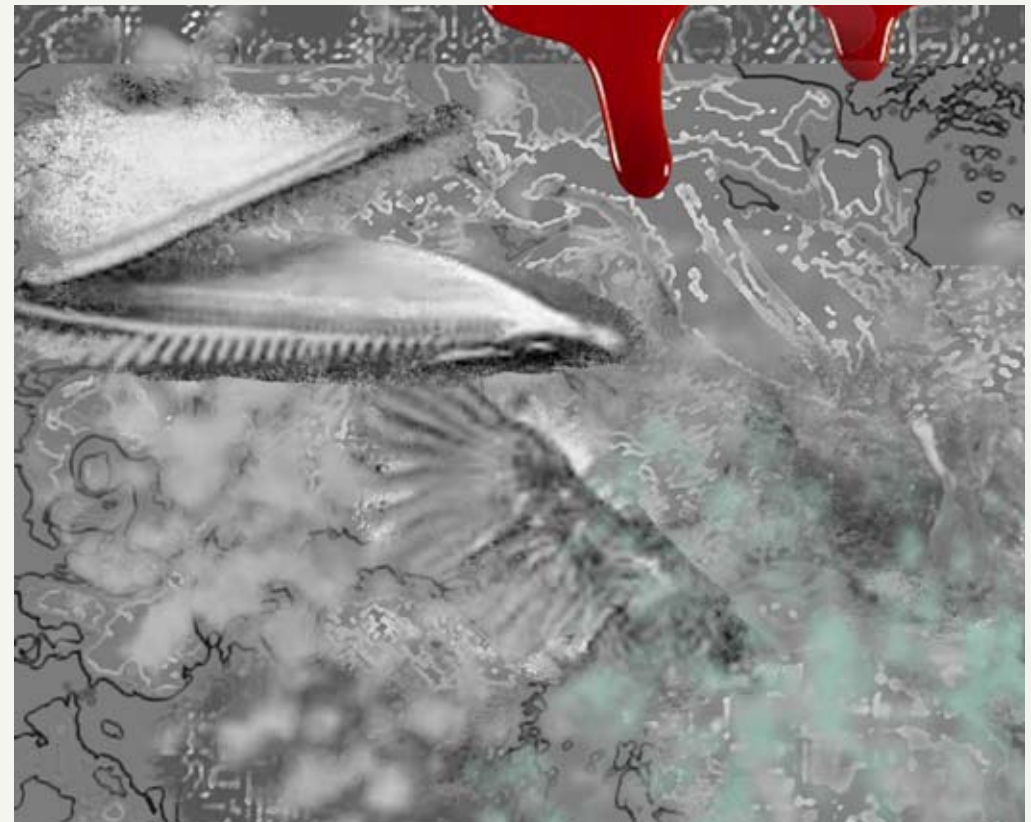
en botten, en dan hebben we het niet eens over het bedorven water.... bepaald geen plaatje voor mensen met zwakke magen.

12 oktober 2012 is de datum dat het 439 jaar geleden zal zijn dat de banvloek werd uitgesproken.

Op die dag, om twaalf over tien in de ochtend, wordt de banvloek verbroken – op dat moment breekt ook echt de hel los.

Op 12 oktober van dit jaar zal Almere geschiedenis schrijven, maar ik denk dat het raadzaam is om die dag even in een andere stad te zijn, op veilige afstand.

SCHILDERIJEN VAN SONJA ROSING IN GEMEENTEHUIS EMMELOORD - t/m 30 MAART

SCHILDERIJEN VAN LBETHO (LIESBETH OUDSHOORN) BIJ DE MUREN VAN ARCHIPEL, ALMERE LITERATUURWIJK - t/m 30 MAART

Kan kunst de wereld beter maken? Liesbeth Oudshoorn bewijst van wel. Door kleurige, heldere en sfeervolle werken te maken waar mensen blij van worden, maar ook door een deel van de verkoopopbrengst aan goede doelen te geven.

Haar kunstenaarsnaam is Lbetho, een naam als een merk. Dat het een sterk merk is, en dat het concept van goede doelen goed werkt, dat heeft ze de afgelopen jaren laten zien. Overal waar ze haar werk exposeert, worden de kunstwerken goed verkocht. Is het haar heldere rood waar mensen op vallen? Zijn het de duidelijke vormen? Of is het de figuratieve handtekening die voetjevrijt met abstractie – de diervormen, zoals olifanten, zwanen.

Van elk verkocht werk (de prijzen liggen rond de € 1500,-) gaat 20 % naar het initiatief 'Vergeet me nietjes'. Daarmee worden dagreisjes georganiseerd voor mensen die dementeren, bewoners van de gesloten afdeling van zorgcentrum Archipel. Er gaat ook 20 % naar een ANBO project tegen mishandeling van ouderen.

Op donderdag 8 maart, om 16.30 uur, wordt de tentoonstelling feestelijk geopend. De Muren van Archipel (Poëziestraat 360, Almere Literatuurwijk) zijn open op kantooruren.

De tentoonstelling duurt tot 1 juni.

WERK IN PROCES

door Anita de Harde

Een monumentaal beeld dat komt langs de A6 bij entree Lelystad.

Op mijn 59ste heb ik voor het eerst een groot beeld gemaakt. Het was voor mij superspannend omdat ik dit ook nog voor de eerste keer in het buitenland maakte. Een foto van een klein bronzen beeld, dat ik voor die oproep had ontworpen, had ik naar China gestuurd. En tot mijn verbazing werd dat ontwerp uitgekozen. Ik kon het werk daar in het groot gaan maken.

Ik heb wel eerder beeldjes gemaakt en heb daar ook een opleiding voor gevolgd bij de Rietveld Academie, maar ik had er nooit veel mee gedaan. Omdat ik zo de smaak te pakken heb gekregen en het grote beeld ook was gelukt, had ik het idee opgevat om het ook in mijn eigen stad te maken.

Met mijn dochter Amber heb ik een projectplan bij Stichting Flowland ingediend om een beeldhouwersymposium te organiseren met als uiteindelijk resultaat een beeldenpark, waarbij bekende buitenlandse beeldhouwers hier een beeld komen maken. Het plan is met een aanmoedigingsprijs beloond.

Het idee kwam op om zelf het eerste beeld te maken, waar ik een plek voor heb weten te vinden dichtbij de A6. De zuidelijke entree van Lelystad kan naar mijn smaak best wat meer bezieling gebruiken tussen de functionele en zakelijke elementen. Bovendien geeft het Lelystad een extra herkenningspunt. Kunst heeft een maatschappelijke waarde. Het zien van een kunstwerk geeft vaak een gevoel van verrassing, verwondering en bewustzijnsverruiming.

Het wordt een soortgelijk kunstwerk als in China en heet *fourwheeldrivelady*. Het wordt ook 3 meter hoog, de materialen en de kleur echter zijn heel anders. Waar ik in China gebruik maakte van klei, gebruik ik nu beeldhouwerschuim met daarover heen een soort milieuvriendelijk polyester. Ik moet nu van buiten naar binnen werken, terwijl met klei je van binnen naar buiten werkt.

Het is voor mij geheel nieuw om met dit schuim te werken. Een extra moeilijkheidsgraad is het soort schuim dat ik ter beschikking heb. De smalle plakken moeten aan elkaar geplakt worden om er bewerkbare blokken van te maken.

Ik ben inmiddels begonnen aan de uitvoering van het beeld in een loods op de Albert Einsteinweg in het Mac3Park in Lelystad, waar iedereen op woensdagmiddagen welkom is om een kijkje te komen nemen.

Alle gebruikte materialen zijn gesponsord door diverse bedrijven, het stalen frame, de aluminiumwielen, het beeldhouwersschuim, het acrylic one, de steiger en het gebruik van de loods als werkruimte. Hiervoor ben ik uiteraard de bedrijven dankbaar.

Het beeld genaamd *fourwheeldrivelady* stelt een vrouw voor in yogahouding op wielen. Het idee hierachter is de vereniging van twee tegengestelde principes stabiliteit en mobiliteit. De vormen van het beeld zijn allemaal rond, de wielen, de vrouw en de boogvorm waarin de vrouw staat. Het beeld stelt een dynamische vrouw voor die zich vrij voelt te gaan en staan waar zij wilt.

De vorderingen en problemen die ik tegenkom tijdens het maken kunnen gevolgd worden op de website www.realise-art.nl.

DE VERBEELDING - ZEEWOLDE - 4 maart - 15.00 uur
THE HAGUE STRING TRIO

In 2006 richtten drie bevlogen musici The Hague String Trio op. Den Haag is de stad waar ze zich alle drie met hun uiteenlopende achtergronden na jaren van studie en werk in landen over de hele wereld hebben gevestigd. Hun voorliefde voor kamermuziek en het omvangrijke repertoire voor strijktrio heeft hen bij elkaar gebracht. Op het programma staan werken van Mozart, Schnittke en Martinu.

Kaarten € 15,-
Paviljoen de Verbeelding
De Verbeelding 25
3892 HZ Zeewolde
Per email: reserveren@robvdbroek.nl of telefonisch: 06-10251235

KAMERKOOR LELYSTAD - Requiem van Fauré - 9 en 17 maart

KamerKoorLelystad brengt op 9 en 17 maart in Dronten en Lelystad Franse muziek ten gehore. Voor de pauze zingt KamerKoorLelystad koorwerken van onder andere Duruflé en Messiaen uit de 19e en 20e eeuw. Mezzosopraan (en dirigent) Francis Evers zingt samen met sopraan Paula Bär-Giese twee Ave Maria – duetten van Saint-Saëns en Fauré. Na de pauze zingt KamerKoorLelystad het Requiem van Fauré, zijn bekendste werk. Het requiem en delen van het programma voor de pauze worden begeleid door organist Rienk Bakker.

Het in 2009 opgerichte KamerKoorLelystad won deze maand de Amateurkunstprijs Lelystad en gaf eerder goedbezochte concerten met Russische, Duitse en Engelse werken.

De komende concerten zijn op vrijdagavond 9 maart in Kerkcentrum de Ark te Dronten en op zaterdagavond 17 maart in de Petruskerk te Lelystad.

Aanvang 20.00 uur; kaarten zijn verkrijgbaar bij de entree voor aanvang van het concert.

Meer informatie op www.kamerkoorlelystad.nl

KAMERKOOR ZEEWOLDE - 10 maart

Kamerkoor bestaat dit jaar 20 jaar. Zaterdag 10 maart om 20.00 uur neemt het jubilerende Kamerkoor Zeewolde u mee op een muzikale reis: 20 jaar Kamerkoor Zeewolde. Een fraaie selectie van muziek, variërend van Vivaldi, Andriessen en Schütz tot Duruflé, van Afrikaanse, Engelse en Duitse liederen en klassieke werken tot oud Hollandse drinkliederen en Frans geroddel.

Het programma weerspiegelt de diversiteit van het Kamerkoor, dat dit najaar al 12 ½ jaar wordt gedirigeerd door Ido Keekstra. Muzikale begeleiding en intermezzo's worden verzorgd door Martine Bunschoten (piano en orgel), Csilla Jansen-Mátyás (cello), Thamar van Duijn (dwarsfluit) en Magda Prins-Nip (hobo).

Aanvang: 20.00 uur

Open Haven, Kerkplein 1 te Zeewolde.

Entree: €10,- inclusief consumptie.

Jongeren onder 18 jaar betalen €5,-.

Meer informatie? Zie www.kamerkoorzeewolde.nl

EXPOSITIE “LANDSCHAPPEN” in Atelier De Veste

De leden van de Lelystadse Amateur Kunstenaars exposeren vanaf heden tot 31 maart. De naam van de expositie is “Landschappen”, het thema van de afgelopen maanden. De schilderijen zijn te zien in hun atelier aan de Veste en behelst een scala van zeer uiteenlopende voorstellingen in diverse technieken als acryl, aquarel, etsen en pastel. Zowel landschappen in de omgeving, bijvoorbeeld het Natuurpark, landschappen uit diverse vakantielanden alsook fantasielandschappen, wel of niet abstract.

De expositie “Landschappen” is tot en met maart te bezichtigen op dinsdag en woensdag van 10.00 tot 16.00 uur en zaterdag van 10.00 tot 14.00 uur.

Het adres is: De Veste 16-73/77, Lelystad. Telefoon 0320-222779.

(schilderij van Jaap Stelwagen)

AGENDAtips

– een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

zondag 4 maart, 13.00 uur	Almere, Schouwburg	Magie van de opera: Onderga de magie van de opera met de warme stem van bariton Tim Kuypers en het fluwelen timbre van Kristina Bitenc, gehuld in koesterende pianoklanken van Mirsa Adami.
woensdag 7 maart, 20.15 uur zaterdag 24 maart, 20.15	Almere, Schouwburg Emmeloord, 't Voorhuys	Dadadadan Tenko - Tentekomai: De Japanse percussiegroep Dadadadan Tenko brengt een visueel en muzikaal spektakel
donderdag 8 maart, 20.15 uur	Almere, Schouwburg	Die lustige Witwe - Operette van Franz Lehár
vrijdag 9 maart, 16.00 uur	Almere, De Hulk	Presentatie boek over het project Flevolands Vlijt, waaraan zo'n 250 Almeeders hebben meegedaan.
vrijdag 9 maart, 20.30 uur	Almere, Schouwburg	Gogol & Max - Clownsduo - Humor in Concert! Samen zijn ze heer en meester op ruim veertig instrumenten. 'Humor in Concert!' is een potpourri van slapstick, pantomime, Vivaldi, Bach, Chopin, boogiewoogie en flamenco.
woensdag 14 maart, 20.15 uur	Emmeloord, 't Voorhuys	Hannes Minnaar, pianorecital: Bach/Liszt, Ravel, Rachmaninoff
donderdag 15 maart, 20.15 uur	Lelystad, De Agora	Introdans - Hemels: Introdans stelt ter gelegenheid van zijn veertigste verjaardag een poëtisch retrospectief samen met enkele parels uit het repertoire van de groep.
donderdag 15 maart, 20.15	Dronten, De Meerpaal	Beats of the Spanish Streets - Cuadro Flamenco: Een overrompelende totaalshow met opzweepende flamenco en Baskische invloeden.
vrijdag 16 maart, 16.00 uur	Almere, Galerie Artnivo (Amersfoortweg 46)	Opening van de tentoonstelling van Jan Peter van Opheusden & Harry de Haan. De tentoonstelling wordt geopend door burgemeester Annemarie Jorritsma.
zaterdag 24 maart, 20.30 uur	Dronten, De Meerpaal	World Photo Concert -Hans Visser, e.a.: Een voorstelling waarbij foto's uit de World Press Photo collectie op een spectaculaire wijze muzikaal tot leven worden gebracht.
zaterdag 24 maart, 20.30 uur vrijdag 30 maart, 20.15 uur	Almere, Schouwburg Emmeloord, 't Voorhuys	Conny Janssen Danst - Meer ruis: moderne dans, stampen en stoten. Swingende mix van disco, klassiek en urban.

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.flevokunst.nl
 KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.nieuwverleden.info
 MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE www.depaviljoens.nl
 CORROSIA! – ALMERE www.corrosia.nl
 DE KUNSTLINIE – ALMERE www.dekunstlinie.nl
 STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE www.dezijderups.nl
 DE MUREN VAN.... – ALMERE www.demurenvan.nl
 DE HULK – ALMERE www.dehulk.org
 BG 22 24 - ALMERE www.bg-22-24.nl
 CASLA – ALMERE www.casla.nl
 De WITTE OLIFANT - ALMERE www.opleidingdewitteolifant.nl
 ART LOCA www.artloca.nl
 EINDIG LAAGLAND www.eindiglaagland.nl
 AIR BRUSH – ALMERE www.airbrush-almere.nl
 KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE www.kunst-enzo.nl
 VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE www.verenigingalmere2018.nl
 ALMERE 2018 - ALMERE www.almere2018.eu
 DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
 FLOWLAND – ALMERE www.flowland.nl
 SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE www.schutzensemble.nl
 DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALMERE www.devoetnoot.nl
 STICHTING BUITENSTAD - ALMERE www.buitenstad.nl
 STAD EN NATUUR - ALMERE www.stadennatuur.nl

NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYSTAD www.nieuwlanderfgoed.nl
 STICHTING ORGACOM – LELYSTAD www.orgacom.nl
 STICHTING DE BARAK – LELYSTAD www.debarak.nl
 DE KUBUS – LELYSTAD www.dekubuslelystad.nl
 HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD www.flevo-landschap.nl
 KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD www.kamerkoorlelystad.nl
 LAK (Lelystadse amateur kunstenaars) www.atelierdeveste.nl
 MUSEUM NAGELE – NAGELE www.museumnagele.nl
 MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD www.muzischcentrum.nl
 JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD www.de-klos.nl
 DE VERBEELDING – ZEEWOLDE http://stichting-qem.robvdbroek.nl
 HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG www.hotelvansaaze.nl
 NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG www.natuurmonumenten.nl
 SHORTGOLF – SWIFTERBANT www.shortgolf.nu
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.kunstindeopenbareruimte.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
 DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND www.flevolandbovenwater.nl
 APOLLO ENSEMBLE www.apollo-ensemble.nl
 XL DE ATELIERS – DRONTEN www.xldeateliers.nl
 KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN www.kunstraaddronten.nl
 FLEVOKU(N)STBOULEVARD www.flevokunstboulevard.nl
 KUNSTEDUCATIE www.kunsteducationetwerk.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
 HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl
 GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
 AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
 BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojecten.nl
 DO GALLERY - ALMERE www.dogallery.nl
 KUNSTUITLEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
 KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD www.atelierdeveste.nl
 KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
 HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD www.hivaoa.nl
 GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
 KUNSTUITLEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
 GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl

SCHOUWBURG IN DRONTEN: www.meerpaal.nl
 SCHOUWBURG IN ALMERE: www.schouwburgalmere.nl
 SCHOUWBURG IN LELYSTAD: www.agora-lelystad.nl
 SCHOUWBURG IN EMMELOORD: www.theater-voorhuys.nl/

Cunst